

и ги носѣтъ на *менгемета*, за да имъ исцѣдѣтъ сокътъ. Този сокъ се казва---*трѣстикова шира*. Но тази шира не е чиста, за това ѝ наливатъ керечена вода (гасена варъ) и ѝ варѣтъ въ голѣми казани. Тогава отъ нея се отдѣлѣ една утайка, а чистия сокъ остава отъ горѣ. Взематъ този сокъ и отъ ново го варѣтъ, до като почне да затвърдява. Слѣдъ това го наливатъ въ сѣдлове, съ пробити дѣна, отъ гдѣто истича непотрѣбната частъ отъ сокътъ.

Получената захаръ е на жълти зърна и се казва ---**сурова захаръ**. Нейъ ѝ прѣчистватъ, като ѝ растопяватъ въ вода, или съ кръвъ, прѣцѣждатъ ѝ прѣзъ вѣглища и тогава се получава единъ съвършено бѣлъ сокъ. Този сокъ сега отъ ново пакъ го варѣтъ да зазатвърдѣе и го наливатъ въ калѣпи, прилични на хуний (конуси), послѣ захаръта ѝ обвиватъ въ дебела книга и ѝ распродаватъ на всѣкъдѣ.

Захаръта се употрѣбява много, но тя не е толкова полѣзна, за това по добрѣ е да не навиквате да ѝ употрѣбявате много. Отъ многото ѣдене на захаръ, напая ни се гърлото, поврѣжда ни се и стомаха. Употрѣбявайте ѝ по малко и по рѣдко, ако искате да ви принесе полза.

ПРИЗНАТЕЛНИЯ УЧЕНИКЪ.

Тъмна ношъ. Дъждътъ става два часа отъ какъ е завалѣлъ и непрестава. По улицитъ протѣкохъ голѣми рѣки. Свѣтковицитъ все по вече и по-вече се усилватъ. Пусто на всѣкъдѣ.

Хората си спѣхъ много сладко, прѣспива ни отъ шумътъ на дъжда. Само единъ чловѣкъ се движеше полегка, полегка изъ една тъмна улица, безъ да